poměru započtena, když se to však nestalo, pokládal se za oprávněna, domáhati se započtení plné služby legionářské, a to se zřetelem k právní zásadě, vyslovené v nál. Boh. A 7344/28, podle které veřejní zaměstnanci nemohou se platně vzdáti práva zákonem jim daného. Dedukce žal. úřadu neobstojí před striktním předpisem § 142 odst. 1 plat. zák., zák. č. 462/19 a i vl. nař. č. 151/20, podle něhož doba služby v legiích počítá se trojnásobně do služební doby, rozhodné pro zvýšení služného v příslušné platové stupnici, jmenováním nabyté.

Po této stránce uvážil nss toto:

Ustanovení st-le úředníkem vyšší správní služby pomocné v oboru min. zahr. spadá do doby účinnosti zák. č. 103/26. Podle § 138 odst. 2 tohoto zák. stává se propůjčení místa účinným doručením dekretu, kterýž podle odst. 1. tohoto § jest vydati a jenž má obsahovati údaje označené v odst. 1, 3 a 5 cit. paragrafu. Jest tudíž pro posouzení služebního poměru zaměstnancova jedině rozhodným vyřčený obsah dekretu jemu vydaného při propůjčení místa. Dekretem min. zahr. z 20. června 1928 bylo st-li propůjčeno služební místo 6. plat. stupnice v osobním stavu úředníků vyšší správní služby pomocné v oboru min. zahr., a to bez jakékoliv výhrady, zejména bez nějaké fruktifikace st-lova předchozího prohlášení z 25. května 1928, že se spokojuje se započtením jen osmi let své legionářské služby, na kteréžto prohlášení nebylo v dekretu vůbec ani poukázáno.

Sluší tudíž na obsah zaměstnaneckého poměru, založeného, jak uveveno, jmenovacím dekretem, v konkrétním případě použíti ustanovení zákonných, a to pokud jde o posouzení nároků na započtení legionářských let, zák. č. 462/19 o propůjčování míst legionářům a vl. nař. č. 151/20, vydaného k provedení tohoto zákona, kteréžto předpisy byly §em 142 odst. 1 plat. zák. výslovně ponechány v platnosti.

Odstavec II. § 1 zák. č. 462/19 stanoví, že služba ztrávená v čsl. legiích počítá se všem legionářům trojnásobně do služby i do výslužby. Čl. I. vl. nař. č. 151/20 pak stanoví, že služba ztrávená v čsl. legiích počítá se všem legionářům bez rozdílu, ke které kategorii státních zaměstnanců náležejí, trojnásobně do služební doby, podle § 37 služební pragmatiky rozhodné pro určení služebního pořadí v příslušné hodn. třídě jmenováním nabyté, dále do postupu do vyšších stupňů platových i do postupu časového, konečně pro dosažení starobních přídavků a pro odůvodnění nároků na pensi, jakož i pro vyměření požitků pensijních.

Je-li však těmito předpisy zaručen nárok na zápočet legionářských let, jejž st-l uplatňuje, porušil úřad st-lovo subj. právo, nabyté již ze jmenovacího dekretu, když odepřel vyhověti nároku tomu z důvodu ve jmenovacím dekretě nevyjádřeného, totiž že st-l před jmenováním přistoupil k tomu, aby jeho jmenování bylo provedeno s určitým omezením, kteréhož souhlasu st-lova však, jak bylo řečeno, žal. úřad v uvedeném dekretě jmenovacím — vzhledem k ustanovení § 138 plat. zák. jedině směrodatném — nevyužil.

Č. 10.325.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení před nss-em: * Služební poměr zaměstnanců podniku »státní lesy a statky«, ustanovených

podle služebního řádu, schváleného usnesením vlády z 17. července 1928, jest soukromoprávní.

(Nález ze dne 3. února 1933 č. 1832.)

Prejudikatura: Boh. A 10.010/32.

Věc: Antonín S. v H. (adv. Dr. Jos. Josífko z Prahy) proti ministerstvu zemědělství (ústřednímu ředitelství státních lesů a statků) o úpravu služebního poměru.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Ustanovující listinou ze 4. května 1929 propůjčilo ředitelství státních lesů a statků v B. se souhlasem ústředního ředitelství tohoto státního podniku st-li dnem 1. ledna 1928 podle § 232 služ. řádu pro zaměstnance podniku »státní lesy a statky« služební místo zřízence ve IV. platové stupnici zřízenecké s úředním titulem »hajný«. V námitkách, podaných proti této ustanovující listině poukazoval st-l k tomu, že má čekatelskou dobu oproti služebnímu řádu zvýšenou a že je zařaděním do IV. plat. stupnice poškozen, poněvadž státní zkouška pro ochrannou technickou službu pomocnou a hájenská škola vyhovuje § 124 odst. a), pro kteréžto předběžné vzdělání jest v § 125 téhož služebního řádu vyhražena stupnice I. a II. Uváděje, že nejen v nynějším zaměstnání, nýbrž i u leso-technického oddělení, kde déle tří let byl zaměstnán jako dozorce, a v soukromých službách téměř dvě léta konal kancelářskou práci, čímž nabyl pro zřízeneckou stupnici I. a II. náležité praxe, žádal za zařadění do II. stupnice zřízenecké a za prominutí, resp. zkrácení čekatelské doby.

Min. zeměď. (ústř. ředitelství státních lesů a statků) zamítlo tyto námitky výnosem z 9. října 1930 se zřetelem na usnesení vlády ze 17. července 1928, podle něhož služební místa systemisovaná v kategorii lesních dozorců smějí býti propůjčena jen zaměstnancům, kteří byli v den schválení služebního řádu ve službách státních lesů a statků již ustanoveni jako lesní dozorci, kdežto uprázdněná služební místa v osobním stavu lesních dozorců nesmějí pak býti znovu obsazena. Poněvadž st-l byl v den schválení služebního řádu lesním hajným a zastával službu hájenskou, nebylo možno jej ustanoviti v kategorii lesních dozorců.

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvážil nss takto:

Podle § 4 zák. o ss má nss z úřední povinnosti zkoumati svoji příslušnost.

Zákonem z 18. prosince 1922 č. 404 Sb. byla vláda zmocněna, aby nařízením prohlásila státní podniky, ústavy a zařízení, které nemají převážně plniti úkoly správní, za podniky spravované podle zásad obchodních. Nařízením vlády z 25. září 1924 č. 206 Sb. byly pak na podkladě tohoto zmocnění některé podniky státní prohlášeny za podniky zmíněného druhu, mezi nimi také podnik »státní lesy a statky«.

Paragrafem 210 odst. 1 plat. zák. z 24. června 1926 č. 103 Sb. byla vláda zmocněna, aby upravila platové poměry zaměstnanců ve státních úřadech, v ústavech, fondech a podnicích státních a státem spravovaných, na které se nevztahují ustanovení části I. až VII. plat. zák. Poněvadž se tato ustanovení vztahují na zaměstnance v poměru veřejno-

právním, týkalo se ono zmocnění hlavně zaměstnanců v poměru soukromoprávním. Tato úprava platových poměrů zaměstnanců podniku »státní lesy a statky« stala se služebním řádem s účinností od 1. ledna 1926 a byl tento služební řád podle potvrzení předsednictva ministerské rady z 19. července 1928 na základě ustanovení § 210 odst. 1 zák. č. 103/26 schválen usnesením vlády ze 17. července 1928.

Sluší tedy již proto pokládati služební poměr zaměstnanců podniku »státní lesy a statky«, zakládající se na tomto služebním řádě, za poměr soukromoprávní. Tomu však nasvědčuje i výslovný předpis § 11 zmíněného služebního řádu, který platí i pro zřízence podle ustanovení jeho § 128 a v němž se stanoví, že se ustanovení úředníka děje ustanovovací listinou, v níž sluší se dovolati tohoto služebního řádu. Doručením této ustanovovací listiny se stává teprv propůjčení místa účinným. Ustanovovací listina jest po rozumu cit. § 11., resp. § 128, osvědčením soukromoprávního služebního poměru zaměstnancova. Zaměstnanec musí její přijetí potvrditi písemně a musí písemně prohlásiti, že se podrobuje ustanovením služebního řádu.

St-l byl na svém služebním místě ustanoven ustanovující listinou ze 4. května 1929 v základě § 232 zmíněného služebního řádu a vyvozuje své nároky též jedině z ustanovení tohoto služebního řádu. Jde tudíž v daném případě o poměr soukromoprávní a s tímto nazíráním v souhlasu jest i judikatura nss-u, zračící se v nál. Boh. A č. 10.010/32, že služební poměr zaměstnanců v podniku »státní lesy a statky« je soukromoprávní. Ostatně ani stížnost sama netvrdí, že by bylo došlo k nějakému individuálnímu aktu správnímu, jímž by byl býval pro st-le založen poměr veřejnoprávní.

Běží takto o případ, na kterýž se vztahuje ustanovení § 1 bodu 1 zák. z 15. října 1925 č. 217 Sb., jímž se provádí § 105 ústavní listiny, poněvadž v něm rozhodoval žal. úřad, tedy úřad správní, vyřizuje st-lovy námitky o nárocích soukromoprávních podle zvláštních předpisů o tom vydaných, t. j. podle §§ 227, resp. 228 služ. řádu pro zaměstnance podniku »státní lesy a statky«, i jest volno straně tímto rozhodnutím dotčené po vyčerpání opravných prostředků v cestě adm. dovolati se nápravy ve výroku o těchto nárocích pořadem práva. Než potom jest podle ustanovení § 3 lit. a) zák. o ss vyloučena příslušnost nss-u, aby přezkoumával zákonitost rozhodnutí adm. úřadu, i slušelo stížnost odmítnouti jakožto nepřípustnou.

Č. 10.326.

Církevní věci (Slovensko): Gabella či gabellová daň (v židovské obci náboženské)?

(Nález ze dne 4. února 1933 č. 1538.)

Věc: Židovská náboženská obec v Ž. proti zemskému úřadu v Bratislavě o gabellu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.